

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Serge Simonart

tegen

Dag Allemaal

Met twee mails van 21 en 28 januari 2016 dient de heer Serge Simonart een klacht in tegen Dag Allemaal. Aanleiding is een artikel van 19 januari 2016 onder de titel “‘En tóch ben ik eerlijk geweest op tv’. Journalist Serge Simonart over zijn ‘David Bowie-vriendschap’”. Hoofdredacteur Ditte Vandevelde antwoordt met een brief van 11 februari, waarop Serge Simonart repliceert met twee mails van 22 februari.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 12 april 2016. Serge Simonart woonde de hoorzitting bij, en ook Ditte Vandevelde was aanwezig.

DE FEITEN

Aanleiding voor het artikel is een interview met muzikjournalist Serge Simonart in het TV-programma Van Gils & Gasten op één, waarin Simonart zei dat David Bowie hem ooit vroeg om een setlist te maken voor een tournee. Dag Allemaal vertrekt van commentaren op dat interview op de satirische website De Raaskalderij en op sociale media die de uitspraken van Simonart in twijfel trekken. Het laat twee andere muzikjournalisten, de ene anoniem, de andere met naam, aan het woord over de uitspraken van Simonart over de setlist. Simonart zelf zegt in het artikel dat hij niet onder de indruk is van de commentaren op sociale media en dat wat hij gezegd heeft op TV eerlijk en oprecht was.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager zegt dat het artikel zijn reputatie als journalist schaadt. Dag Allemaal wekt de indruk dat hij dingen verzint, terwijl hij al 35 jaar in 200 magazines in 40 landen publiceert zonder dat hij ooit een probleem heeft gehad. Hij heeft David Bowie acht keer geïnterviewd en voor iemand in zijn positie is het onmogelijk om te liegen.

Dag Allemaal heeft de waarachtigheid van de feiten niet nagetrokken, zegt klager, terwijl hijzelf kan bewijzen dat hij de waarheid sprak. Hij bezorgt aan de rapporteringscommissie de opname en de transcriptie van het telefoongesprek waarin Bowie hem in 1997 vroeg om suggesties te doen voor de setlist van een van zijn tournees. Hij bezorgt ook de fax die hij naar Bowie stuurde met zijn suggesties.

Klager vindt het uitgangspunt van het artikel ongehoord. Het vertrekt van lasterlijke roddel op sociale media of internet die journalisten van roddelbladen zelf verspreiden om er daarna een artikel over te schrijven. Deze tactiek is hier gebruikt. Klager heeft geen probleem met satire over hemzelf, maar satire is geen roddel en verschijnt niet anoniem.

Het artikel hangt aaneen van gissingen en insinuaties en bevat geen enkel feit, bewijs of betrouwbare bron. Klager verwijst naar formuleringen als ‘krijgt wel vaker het verwijt’, ‘worden vraagtekens geplaatst’, ‘beweert’ en ‘klinkt het’ en noemt zo’n taalgebruik een sluwe tactiek van roddelbladen. De bewering dat hij zou opscheppen over zijn vriendschappen met internationale rocksterren, wordt nergens gestaafd.

Het artikel citeert niet correct uit het interview in Van Gils & Gasten. Het geeft een groter belang aan sommige uitspraken en heeft geen oog voor de relativering die er ook in zat.

Dag Allemaal maakt een lachertje van het recht op wederhoor. De journalist heeft klager gebeld, hij heeft niet gezegd dat het om een interview ging en heeft het gesprek opgenomen zonder het te melden. Klager heeft geen interview toegestaan en meteen gezegd dat hij geen commentaar wou geven. Dag Allemaal stelt die weigering voor als een interview en noemt dat wederhoor.

Klager zegt dat Dag Allemaal het bronnengeheim misbruikt om collega-journalisten anoniem over hem aan het woord te laten, terwijl bronnengeheim geldt voor ernstige dingen in politiek of economie, niet voor achterbakse roddels en leugens. Bovendien zijn de betrokken journalisten jaloezise concurrenten en dus allesbehalve objectief.

Klager vindt het ook ongehoord dat geaccrediteerde journalisten roddelen en leugens vertellen over een collega, want dat tast zijn professionaliteit en menselijke waardigheid aan. Hij vindt dat de Raad voor de Journalistiek tegen hen moet optreden, aangezien hijzelf geen dossier kan samenstellen omdat ze anoniem zijn.

Klager wijst er ten slotte op dat hoofdredacteur Ditte Vandevelde zich aanvankelijk persoonlijk verontschuldigd heeft voor het interview. Hij begrijpt niet waarom ze daar in haar repliek op de klacht op terugkomt en zegt dat er geen fout is gemaakt.

Dag Allemaal zegt dat voldaan is aan de vereiste om waarheidsgetrouw te berichten. Het begrip ‘waarheidsgetrouw’ betekent niet dat een journalist alleen mag schrijven over dingen waarover materieel, vaststaand en onbetwist bewijs bestaat. De journalist laat het TV-optreden van klager becommentariëren door bronnen die hij zorgvuldig gekozen heeft en betrouwbaar acht, en baseert zich op de manier waarop andere media over het optreden bericht hebben en op zijn kennis van de loopbaan en reputatie van klager.

Wat de bronnen die aan het woord komen zeggen is hun verantwoordelijkheid, maar de gesprekken zijn correct weergegeven. Om dat aan te tonen bezorgt Dag Allemaal aan de rapporteringscommissie de opname van het gesprek met de anonieme bron. Dag Allemaal zegt dat de journalist over het hele verhaal gebeld heeft met de twee bronnen en met Simonart zelf, maar erkent dat hij het feit over de setlist die Bowie aan Simonart gevraagd zou hebben, niet verder gecheckt heeft.

Klager zegt dat het artikel zich baseerde op anonieme roddels op internet en bedoelt wellicht de satirische website De Raaskalderij, maar dat was niet het enige. De directe aanleiding was het TV-optreden van klager. Dag Allemaal heeft het recht om daarover te berichten zoals ook andere media gedaan hebben, en ziet geen reden waarom het daarvoor aan klager toestemming zou moeten vragen.

De journalistieke beroepsethiek zegt nergens dat anonieme bronnen alleen opgevoerd mogen worden bij grote politieke of economische schandalen, zoals klager beweert. Elke journalist heeft het recht om een bron anoniem te houden.

Dag Allemaal vindt ook dat voor dit verhaal twee bronnen volstonden. Overigens liet één van de twee zich veeleer positief uit over klager en dat wordt ook zo geciteerd.

Klager ergert zich over het feit dat een collega-journalist anoniem zijn mening geeft over hem, maar dat is niet de verantwoordelijkheid van Dag Allemaal.

Dag Allemaal spreekt tegen dat zijn journalist klager niet geïnterviewd zou hebben. Klager, die als journalist weet wat een interview is, zei in het telefoongesprek dat wat hij op TV gezegd had eerlijk en oprecht was en dat hij verder geen commentaar wilde geven, behalve dan dat hij het gedrag van de journalist en Dag Allemaal ongehoord vond. De citaten in het artikel tonen aan dat de journalistieke plicht van hoor en wederhoor is nageleefd.

De hoofdredacteur zegt ten slotte dat ze zich tegenover klager niet verontschuldigd heeft voor beroepsethische fouten, maar wel voor het feit dat het artikel niet paste in de redactionele lijn die ze met Dag Allemaal wil volgen.

BESLISSING

Aanleiding tot het artikel waren commentaren in klassieke en op sociale media over de uitspraak van klager dat David Bowie hem gevraagd zou hebben om een setlist samen te stellen. Het hoort tot de redactionele vrijheid van Dag Allemaal om daarover een artikel te publiceren.

De journalist van Dag Allemaal heeft klager gecontacteerd voor een reactie op de commentaren op zijn TV-optreden en zijn uitspraken over de setlist van Bowie. Klager heeft geantwoord dat zijn uitspraken op TV eerlijk en oprecht waren en verder commentaar geweigerd. Daarop heeft de journalist niet verder doorgevraagd of klager zijn uitspraken kon bewijzen. Omgekeerd heeft klager, die zelf journalist is en ervaring heeft met interviews, niet aangegeven dat hij dat wel degelijk kon, wat hij voor de Raad wel gedaan heeft. Uit de opname die klager heeft laten horen, blijkt dat zijn gesprek met Bowie over de setlist wel degelijk heeft plaatsgevonden.

Verder ging het gesprek tussen klager en de journalist van Dag Allemaal meer over de vraag of Dag Allemaal wel iets mocht publiceren dan over de kwestie van de setlist. Maar wat klager gezegd heeft over de setlist, namelijk dat zijn uitspraken op TV eerlijk en oprecht waren, heeft Dag Allemaal correct weergegeven en vormt de titel van het artikel. De Raad is van oordeel dat de reactie van klager correct weergegeven is en dat het recht op wederhoor voldoende is nageleefd.

Verder citeert het artikel een anonieme collega van klager, die zijn twijfels uit over de setlist. Een journalist die gebruik maakt van verklaringen van een bron die anoniem wenst te blijven, zeker in een context die de reputatie kan schaden, dient extra voorzichtig te zijn met citaten, aangezien die door de anonimiteit oncontroleerbaar zijn. Op basis van de opname van het gesprek is de Raad van oordeel dat Dag Allemaal de geest van het interview met de bron gerespecteerd heeft.

Het anonimiseren van een bron is niet beperkt tot bepaalde journalistieke domeinen. Over de journalist die als bron anoniem getuigt kan de Raad geen uitspraak doen, aangezien hij niet het voorwerp is van de klacht.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 16 juni 2016